

Да се намѣри пѣкъ и кой да ѣж повтаря!
Народния човѣкъ съ народа се глуми..."

„Ти, байюва, назадъ си думитѣ вземи,
Отвърнѣж първий пакъ: — „Това не е прѣвара,
Което думамъ азъ. Май твърдѣ много вѣра
Вий давате на тѣзъ, поклони и хвалби
Що прѣдъ войводата принасятъ съсъ торби!

470 Ехъ, да ги цункамъ азъ, тѣзи майчини душмани!
Умѣтъ имъ — врѣкъ, шоврѣкъ: подъ женскитѣ
[сукмани...

И виждалъ съмъ ги азъ, и знамъ ги: димне димъ —
Иди та ги гони! Не ще да одържимъ
И първий напѣнъ съ тѣхъ.“

Приклѣкнѣжъ край стѣната,
Подви нозѣ сега и тамо на земята
Се расположи той, и смѣри надалечъ
Съ очи. А послѣ тѣй отново почнѣ рѣчь,
Като зави мустакъ: „И срамъ и поразия!
Такава, санкимъ, ѣ забъркахъ въ Сърбия
480 На врѣмето... Свѣдимъ вѣвъ нѣкоя мехна —
Надодатъ брачата — мустакъ на кръвнина —
И вижъ и копренѣе, като цѣтли по ярка,
И нѣматъ брой ни край пѣсни за Крали-Марка...
Раковски, Богъ да го прости, ще да посвий
Съ глава, па каже: Ехъ, не гледай те ги вий,
Юнаци всички сѣ догдѣто сѣ въ мехната!
А дѣдо Илю се поглади по брадата,
Па махне съсъ ржка... И вижъ, че напокѣнъ
Така се и сбѣдна. На турекый гарнизонъ
490 Кога нападихма вѣвъ Бѣлградъ, отъ стотина
Що трѣгнѣхъ съсъ назъ, едвამъ ли два-тримина
Коршумъ опърли. Зеръ, не бѣше то шега.
Задъ тъмнитѣ стѣни заглѣздено врага,
Ехъ, майка стара, — на: не пляска тѣй съсъ думи,
А съ непрѣкжѣнѣта градушка отъ коршуми.
Патъ-патъ-патъ! Гъррр! Се чуй отъ дѣсната страна
И димъ, като мжгла по Стара-Планина,
Се вие. А така отвѣдѣ и отъ лѣво.
А по срѣдата ний, заложени наздраво,